



SVEA HOVRÄTT
Miljööverdomstolen

ARKIVETS EX

DOM
2004-11-12

Stockholm

Mål nr M 9389-03
Aktbilaga 6

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Stockholms tingsrätt, avd. 9, miljödomstolen, dom 2003-11-12 i mål nr M 206-01, se bilaga

KLAGANDE

Skrotgården Handelsbolag i konkurs,
VISBY

Ställföreträdare

KO och R-MO

MOTPART

Miljö- och hälsoskyddsnämnden i Gotlands kommun, 621 81 VISBY

SAKEN

Förbud vid vite och föreläggande vid vite

MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Miljööverdomstolen avvisar yrkandet om ersättning för skada på grund av illojal konkurrens m.m.
 2. Med ändring av miljödomstolens dom och Länsstyrelsens Gotlands län beslut den 5 april 2001, dnr 25-148-2000, undanröjer Miljööverdomstolen Miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut den 15 december 1999, § 254.
 3. Miljööverdomstolen avslår yrkandet om ersättning för rättegångskostnader.
-

YRKANDEN M. M. I MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Skrotgården Handelsbolag i konkurs (konkursbolaget) har yrkat att förbudet och föreläggandet skall undanröjas. Bolaget har även yrkat ersättning för skada på grund av bl.a. illojal konkurrens samt ersättning för rättegångskostnader.

Miljööverdomstolen har avgjort målet utan huvudförhandling med stöd av 23 kap. 6 § första stycket första meningen miljöbalken.

UTVECKLING AV TALAN I MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Konkursbolaget har i allt väsentlig utvecklat sin talan i enlighet med vad som framgår av den överklagade domen samt gjort följande tillägg. Det överklagade beslutet och tillsynsmyndighetens agerande har medfört att **KO och R-MO** och bolaget utsatts för psykiskt lidande, personförföljelse samt grov illojal konkurrens. Miljööverdomstolen skall därför döma ut ett kraftigt skadestånd.

MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL**Yrkandet om skadestånd**

Yrkande om ersättning för skada på grund av bl.a. illojal konkurrens kan inte lagligen prövas i detta mål av Miljööverdomstolen och skall därför avvisas.

Målet i sak

Skrotgården Handelsbolag har den 11 maj 2001 försatts i konkurs vid Gotlands tingsrätt. Konkursbeslutet innebär att bolaget enligt 3 kap. 1 § konkurslagen inte längre får råda över den egendom som hör till konkursboet. Konkursbolaget får heller inte åta sig sådana förbindelser som kan göras gällande i konkursen. Eftersom konkursbolaget således saknar möjlighet att efterkomma föreläggande kan det inte längre vara adressat för nämndens beslut. Överklagandet skall därför bifallas och nämndens beslut undanröjas.

Rättegångskostnader

En part åläggs som regel inte skyldighet att ersätta motparten för rättegångskostnader i ett mål i vilket, såsom i förevarande fall, förvaltningsprocesslagen tillämpas. Och någon möjlighet att få ersättning av allmänna medel för rättegångskostnader ges inte enligt förvaltningsprocesslagen. Yrkandet från konkursbolaget om ersättning för rättegångskostnader skall därför avslås.

Domen får enligt 23 kap. 8 § miljöbalken inte överklagas.

Ulf Bjällås Arne Kardell

Marinette Andersson

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Ulf Bjällås, hovrättsråden Arne Kardell och Marinette Andersson, referent, samt hovrättsassessorn Inge Karlström. Enhälligt.

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avd 9, miljödomstolen, rotel 11

DOM
2003-11-12
Meddelad i
Stockholm

Mål nr M 206-01

KLAGANDE
Skrotgården HB

VISBY

Ställföreträdare:

KO och R-MO

MOTPART

Miljö- och hälsoskyddsnämnden i Gotlands kommun
621 81 VISBY

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsens Gotlands kommun beslut den 5 april 2001, dnr 25-148-2000, domsbi-
laga 1

SAKEN

Beslut vid vite om förbud mot Skrotgården HB att mottaga skrot och däck samt föreläggande vid vite om borttagande av skrot och däck från fastigheten Tofta Dyple 1:29, Gotlands kommun

DOMSLUT

Miljödomstolen avslår överklagandet och ändrar länsstyrelsens beslut endast på så sätt att datum för borttagande av skrot och begagnade däck enligt punkten två i miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut bestäms till den 31 mars 2004.

YRKANDEN M M

Skrotgården HB har överklagat länsstyrelsens beslut och yrkat att miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut skall upphävas.

Skrotgården har anfört i huvudsak följande. Bolaget försattes i konkurs i maj år 2001 men konkursen är ännu inte avslutad. Skrotverksamheten påbörjades år 1985 men har nu varit stillastående i ungefär tio år. Verksamheten bestod till att börja med av att sortera och fragmentera skrot för att sedan sälja det. Bolaget har på senare tid inte haft möjlighet att skaffa den maskinpark som behövs för att rensa och fragmentera skroten. Skroten har blivit kvar på fastigheten eftersom de företag som hämtar skrot kräver att den är fragmenterad. Det finns ett ekonomiskt värde i skroten om den bearbetas, varför bolaget endast medger att den fraktas bort mot ersättning. Under år 1994 började bolaget med en viss däckverksamhet. Med Ragnsells fanns ett muntligt avtal om hämtning och betalning av däcken. När Ragnsells år 1997 skulle hämta däcken krävdes Skrotgården på pengar. Däcken blev därför kvar på fastigheten. Från år 1998 har inga nya däck tagits emot. Bolagets uppfattning är att det konsekvent har motarbetats av kommunen och andra myndigheter, vilket är en förklaring till att verksamheten inte kunnat bedrivas som det var tänkt och till varför skroten och däcken är kvar på fastigheten. Kommunen gynnar sina egna bolag, och vill ha bort Skrotgården från marknaden. Inga markprover har företagits på fastigheten som visar att marken är utsatt för miljöfarlig påverkan. Bolaget vill heller inte förvara något som skulle kunna medföra farlig miljöpåverkan på fastigheten.

Länsstyrelsen och miljö- och hälsoskyddsnämnden har yttrat sig och yrkat att överklagandet skall avslås.

DOMSKÄL

Miljödomstolen höll syn och muntlig förhandling på fastigheten den 22 oktober 2003 och konstaterade vid synen följande. Storleken på fastigheten uppgår till ca 4,5 ha, varav skrot förvaras på ca 1 ha. På fastigheten förvaras, enligt verksamhetsutövarna, ca 2 000 ton skrot, vilken mestadels utgörs av metallskrot men även oljefat och kylskåp, samt ca 100 000 däck. Skroten och däcken förvaras direkt på marken. Marken är inte hårdgjord.

Miljödomstolen gör följande bedömning. Skrotgården HB har försatts i konkurs. Eftersom konkursen ännu inte är avslutad, finns konkursbolaget fortfarande kvar som juridisk person, vid sidan av konkursboet. Miljö- och hälsoskyddsnämndens föreläggande ligger i tiden före konkursen och är således riktat mot handelsbolaget. Enligt miljödomstolens uppfattning är bestämmelsen i 3 kap 9 § konkurslagen, att konkursboet skall ges möjlighet att överta bolagets talan, inte tillämplig i mål av aktuellt slag eftersom parterna inte tvistar om egendom som hör till konkursboet. Miljödomstolen finner därför att hinder inte föreligger mot att pröva målet i sak.

Miljödomstolen ifrågasätter inte att Skrotgårdens företrädare helst vill ha en fungerande skrotverksamhet på fastigheten. Bolagets företrädare har även mycket starka åsikter om varför verksamheten i dagsläget inte kan bedrivas. Oavsett anledningen till att verksamheten sedan lång tid stått stilla, är verksamhetsutövaren ansvarig enligt miljöbalken. Miljödomstolen delar länsstyrelsens bedömning att verksamheten har ändrats från återvinning av avfall genom fragmentering till att snarast avse mellanlagring eller deponering av avfall. Verksamheten är åtminstone anmälningspliktig till kommunen som C-verksamhet, eventuellt har den även nått sådan omfattning att den är tillståndspliktig som B-verksamhet. Dessa regler gäller oavsett om någon miljöskada kan påvisas. Några skyddsåtgärder, utöver att endast ta emot rent skrot, har inte vidtagits. Inte heller har någon anmälan om ändring av verksamhet eller ansökan om tillstånd getts in. Miljödomstolen finner, i likhet med länsstyrelsen, att miljö- och hälsoskyddsnämnden haft fog att meddela det aktuella föreläggandet. Beslutet skall därför endast ändras på så sätt att tidpunkten för när punkten 2 i föreläggandet senast skall ha uppfyllts flyttas fram till den 31 mars 2004.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se domsbilaga2(TSH-MD 2)

Överklagande, ställt till Miljööverdomstolen, Svea hovrätt, skall ha inkommit till miljödomstolen, Stockholms tingsrätt, senast den 3 december 2003. Prövningstillstånd krävs.


Liselott Yngve


Bengt Jonsson

I avgörandet har deltagit tingsfiskalen Liselott Yngve, ordförande, och miljörådet Bengt Jonsson. Domen är enhällig.



Länsstyrelsen
Gotlands län

Livsmiljöenheten/miljöskydd

BESLUT

STOCKHOLMS TINGSRÄTT

Datum

5.4.2001

Inl

2001-04-26

Dnr

25-148-2000

Akt.....

M206-01:1

Aktbil.....

2

Skrotgården HB

KO och R-MO

Visby

Överklagande av miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut om borttagande av skrot och däck på fastigheten Tofta Dyple 1:29, Gotlands kommun

Beslut

Länsstyrelsen avslår överklagandet.

Länsstyrelsen ändrar miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut endast på så sätt att datum för borttagande av skrot och begagnade däck enligt punkten 2 i beslutet bestäms till den 30 september 2001.

Bakgrund

Miljö- och hälsoskyddsnämnden i Gotlands kommun förbjöd i beslut den 15 december 1999, § 254, Skrotgården HB med stöd av 26 kap 9 § miljöbalken (1998:808) och med hänvisning till 2 kap 3 och 4 §§ samma lag, vid vite av 25.000 kronor, att en månad efter delgivning av beslutet ta emot skrot och begagnade däck på fastigheten Tofta Dyple 1:29. Vidare förelades Skrotgården HB med stöd av 26 kap 9 § miljöbalken och med hänvisning till 2 kap 3 och 4 §§ samma lag, vid vite av 100.000 kronor, att senast den 30 juni 2000 ta bort all skrot och begagnade däck som finns på fastigheten Tofta Dyple 1:29.

Skrotgården HB har överklagat miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut. Ni har som stöd härför i korthet anført att beslutet är felaktigt på grund av att miljö- och hälsoskyddsnämnden saknar grundläggande fakta, att inga markprover har tagits och att ej heller andra påstådda skador på miljön finns dokumenterade. I överklagandet påpekar Ni hur kommunen själv har skött sina egna soptippar och att berörda myndigheter skall föregå med gott exempel. Ni har vidare anført att Ni även vill bemöta att Er verksamhet utgör ett störande inslag i landskapsbilden och ifrågasätter hur Ni skulle kunna ändra på det när Ni inte får tillstånd att sätta upp staket.

25-148-2000.doc

Vidare har Ni anförut att Ni emotsätter Er miljö- och hälsoskyddsnämndens formulering om att Ni inte skulle ha vidtagit erforderliga skyddsåtgärder i den omfattning som rimligen kan krävas för att uppfylla miljöbalkens allmänna hänsynsregler. Ni har uttalat att Ni överklagar påståendet om att Ni inte skulle ha vidtagit tillräckliga skyddsåtgärder. Ni har vidare avvisat miljö- och hälsoskyddsnämndens vitesföreläggande eftersom Ni anser att Er verksamhet uppfyller de allmänna hänsynsregler och skyddsåtgärder som kan krävas i enlighet med miljöbalken.

Företrädare för Länsstyrelsens Livsmiljöenhet, miljöskydd, besökte fastigheten Tofta Dyple 1:29 den 5 maj 2000.

Motivering

Bestämmelserna om lokalisering av miljöfarlig verksamhet finns bland annat i 2 kap miljöbalken (1998:808), MB.

I 2 kap 3 § MB stadgas att alla som bedriver eller avser att vidta en åtgärd skall utföra de skyddsåtgärder, iakta de begränsningar och vidta de försiktighetsmått i övrigt som behövs för att förebygga, hindra eller motverka att verksamheten eller åtgärden medför skada eller olägenhet för människors hälsa och miljön. Enligt 2 kap 4 § MB skall för all verksamhet och alla åtgärder en sådan plats väljas att ändamålet kan uppnås med minsta intrång och olägenhet för människors hälsa och miljön. Kraven på hänsyn enligt 2 kap 3 och 4 §§ MB gäller i den utsträckning det inte kan anses orimligt att uppfylla dem. Vid denna bedömning skall särskilt beaktas nyttan av skyddsåtgärder och andra försiktighetsmått jämfört med kostnaderna för sådana åtgärder (2 kap 7 § MB).

Enligt 26 kap 9 § MB får en tillsynsmyndighet meddela de förelägganden och förbud som behövs i ett enskilt fall för att denna balk samt föreskrifter, domar och andra beslut som har meddelats med stöd av balken skall efterlevas. Beslut om förelägganden eller förbud får förenas med vite enligt 26 kap 14 § MB. Vitet aktualiseras först när det står klart att beslutet inte efterlevs.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden har vid flera tillfällen uppmärksammat Länsstyrelsen på att Skrotgården HB bedriver verksamhet som strider mot Ert tidigare tillstånd enligt förordningen om farligt avfall. Miljö- och hälsoskyddsnämnden och Länsstyrelsen har också tidigare fattat beslut om att förbrukade bilbatterier och spillolja skall köras iväg av godkänd transportör till godkänd anläggning för mellanlagring eller återvinning/slutligt omhändertagande med hänvisning till miljöbalkens 2 kap 3 § (beslut den 4 februari 2000, dnr 25-2610-99). Från och med den 1 januari 2000 saknar Skrotgården HB tillstånd för mellanlagring av farligt avfall och förbrukade bilbatterier.

Under 1998 togs en större mängd skrot emot (ca 50 ton) men ingenting har behandlats eller skickats iväg under senare år. Skrotupplaget är utspritt över en yta motsvarande ca 10 000 m² och mängden är svår att uppskatta. Eftersom skrotbehandlingen är näst intill obefintlig fungerar upplaget mer som en deponi än som ett skrotupplag. Upplaget är delvis övervuxet med gräs och buskar och saknar insynsskydd.

Däckupplaget upptar en yta av ca 3470 m² och ligger väl synligt från vägen. Upplaget har tillkommit de senaste 2-3 åren. Ragnsells har däckbranschens uppdrag att samla in däck

enligt gällande producentansvar. På Gotland har Ragnsells anlitat Bro Bilskrot för insamling och mellanlagring. Enligt Er bedömning behövs ytterligare 2-3 års insamling av begagnade däck innan det blir aktuellt att köra bort däcken.

Enligt gällande miljölagstiftning skall ändringar vid en tillståndspliktig verksamhet anmälas till tillsynsmyndigheten. Vid större ändringar kan nytt tillstånd komma att krävas. Ni har inte anmält insamling och mellanlagring av däck till miljö- och hälsoskyddsnämnden.

Vid Länsstyrelsens besök på Skrotgården HB den 5 maj 2000 noterade Länsstyrelsen i korthet följande. Skrotupplaget är till stor del ogenomträngligt och det är därför svårt att få en fullständig överblick. Allt lagras direkt på marken. Mängden skrot har ökat kraftigt under de senaste tio åren. Ingenting ser ut att vara sorterat och upplaget fungerar snarare som en deponi. Enligt uppgift från verksamhetsutövaren har trädgårdsavfall eldats på en skrothög, därav förekomst av aska på högen. Ett flertal svavelsyradunkar som inte var ursköljda ligger bland metallskrotet. De begagnade däcken ligger för sig och upptar en yta motsvarande 3000-4000 m². Tanken med spillolja och de begagnade bilbatterier, som enligt tidigare föreläggande om skyddsåtgärder skulle köras iväg av godkänd transportör till godkänd anläggning för mellanlagring eller återvinning/slutligt omhändertagande, finns fortfarande kvar på fastigheten. Verksamheten ligger väl synlig från vägen.

Skyddsåtgärder vid skrotupplag är till för att skydda mark och vatten. Lagring av skrot och annat direkt på marken är olämpligt med tanke på det tunna genomsläppliga jordtäcket och den sprickrika berggrunden på Gotland. Längre tids lagring av skrot på den aktuella platsen kan medföra en risk för utlakning av miljöstörande ämnen till grundvattnet. Rubricerad fastighet ligger dessutom i anslutning till vattenskyddsområdet i Tofta.

Det stämmer att miljö- och hälsoskyddsnämnden inte kunnat uppvisa fakta om eventuella markskador som uppkommit till följd av Er verksamhet. Några markprover har inte tagits ej heller har några synliga spår av markföroreningar kunnat uppvisas. Dropp från en tank har dock uppmärksamats vid ett tillsynsbesök och med hänsyn till mängden skrot av varierande slag som lagrats på platsen under längre tid finns all anledning att undersöka marken närmare. Enligt bevisbördsregeln i gällande miljölagstiftning är det dock den som bedriver en verksamhet som ska kunna visa att verksamheten kan bedrivas på ett miljömässigt godtagbart sätt. I 2 kap 1 § MB stadgas att när frågor prövas om tillåtlighet, tillstånd, godkännande och dispens och när sådana villkor prövas som inte avser ersättning samt vid tillsyn enligt denna balk är alla som bedriver eller avser att bedriva en verksamhet eller vidta en åtgärd skyldiga att visa att de förpliktelser som följer av detta kapitel iakttas. Detta gäller även den som har bedrivit verksamhet som kan antas ha orsakat skada eller olägenhet för miljön. I detta kapitel avses med åtgärd en sådan åtgärd som inte är av försumbar betydelse i det enskilda fallet.

Med hänvisning till den verksamhet som Skrotgården HB bedriver finns uppenbara och allvarliga brister i hanteringen av skrot och däck. Skrot och däck mellanlagras långa perioder som inte kan tidsuppskattas. Risker för störning på människors hälsa och miljön kan inte uteslutas trots att allt som omhändertas kontrolleras innan det tas emot. Vidare är platsvalet olämpligt med hänsyn till att verksamheten hela tiden utvidgas och att insynsskydd inte får upprättas. Länsstyrelsen anser i likhet med miljö- och hälsoskyddsnämnden att Skrotgården HB skall förbjudas att ta emot skrot och begagnade däck samt att skrot

och däck skall tas bort från berörd fastighet enligt vad som följer av beslutet den 15 december 1999. Ert överklagande skall därför avslås.

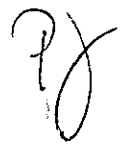
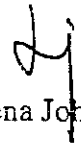
Länsstyrelsen ändrar dock beslutet på så sätt att tidpunkten för när skrot och däck skall tas bort bestämmes till den 30 september 2001.

Hur man överklagar

Detta beslut kan överklagas hos Miljödomstolen vid Stockholms tingsrätt, se bilaga.

Beslutande m.m.

I handläggningen av detta ärende har deltagit länsjurist Lena Johansson, beslutande, miljöskyddsdirektör Per Junker och miljöskyddshandläggare Maria Breineder, föredragande.



Lena Johansson
Maria Breineder

Kopia till:
MHN
Byggnadsnämnden

...

...

MHN § 254**Tofta Dyle 1:29, Skrotgården HB - borttagande av skrot och däck (99-1586)**

Verksamhetsutövare: Skrotgården HB, Dyle Tofta, 621 98 Visby

MILJÖ- OCH HÄLSOSKYDDSNÄMNDENS BESLUT

- 1 Skrotgården HB förbjuds med stöd av 26 kap. 9 § miljöbalken (1998:808) och med hänvisning till 2 kap. 3 och 4 §§ samma lag, vid vite av 25.000 kr, att en månad efter delgivning av detta beslut ta emot skrot och begagnade däck på fastigheten Tofta Dyle 1:29.
- 2 Skrotgården HB föreläggs med stöd av 26 kap. 9 § miljöbalken (1998:808) och med hänvisning till 2 kap. 3 § samma lag, vid vite av 100.000 kr, att senast 2000-06-30 ta bort all skrot och alla begagnade däck som finns på fastigheten Tofta Dyle 1:29.

Information

Hur man överklagar framgår av särskild bilaga.

ÄRENDEBESKRIVNING

Skrotgården HB besöktes 1999-06-29. På fastigheten har sedan 1985 skrotverksamhet förekommit. I början av 90-talet startade även insamling av bilbatterier. Under de senaste tre åren har även däck börjat samlats in.

Bilbatterier och spillolja

Företaget har ett tillstånd från 1995 enligt förordningen om farligt avfall att mellanlagra bilbatterier på fastigheten. Tillståndet är tidsbegränsat t.o.m. 1999-12-31. Vid tillsynsbesöket konstaterades att företaget inte följer gällande tillstånd. Mellanlagring sker inte med de skyddsåtgärder som ska vidtas enligt tillståndet. Ärendet är anmält till åklagare.

I skrotverksamheten uppkommer små mängder spillolja som förvaras i en tank på ca 3000 l. Vid besöket fanns ca 50 l i tanken. Någon borttransport av spilloljan har ej skett under de senaste åren. Tanken stod vid besöket direkt på mark och var omärkt.

I beslut 1999-07-01 har miljö- och hälsoskyddsnämnden förelagt företaget att ta bort bilbatterierna och spilloljan.

Justerare

Utdragsbestyrkande

MHN § 254, forts

Skrotupplaget

Alla sorters skrot tas om hand. Vid inlämning ställs krav på att skrotet ska vara droppfritt från olja. Skrothanteringen har under de senaste åren varit liten. Under 1998 togs ca 50 ton skrot emot. Inget skrot har behandlats eller skickats iväg under de senaste åren. Upplaget är mycket utspritt på en yta av ca 10.000 m². Mängden skrot är svår att uppskatta. Viss del av skrotet har legat där sedan 1985 då verksamheten startade. Gräs och buskar har delvis växt över en del skrot.

Inget insynsskydd finns. Upplaget döljs delvis av byggnader och under sommaren delvis av träd och buskar. Övrig tid på året syns upplaget väl.

Däckupplaget

Däckupplaget har tillkommit under de senaste 2-3 åren och upptar en yta av ca 3000-4000 m². Upplaget syns väl från vägen. Enligt KO togs kontakter med Ragnsells inför starten. Ragnsells har däckbranschens uppdrag att insamla däck runt om i Sverige enligt producentansvaret. På Gotland har Ragnsells anlitat Bro Bilskrot för insamling och mellanlagring. Enligt KO behövs det totalt ca 100.000 däck, vilket motsvarar 2-3 års ytterligare insamling, innan det blir aktuellt att fragmentera och köra bort däcken.

Enligt miljöskyddslagen och nuvarande miljöbalken ska ändringar vid en tillståndspliktig verksamhet anmälas till tillsynsmyndigheten. Är ändringen av stor betydelse kan nytt tillstånd krävas. Insamlingen och upplaget av däck har ej anmälts till miljö- och hälsoskyddsnämnden. Även detta har anmälts till åklagaren.

BEREDANDE ORGAN

Miljö- och hälsoskyddskontoret hade 1999-12-03 yttrat sig i ärendet och lämnat förslag till beslut.

KOMMUNICERING

Skrotgården HB hade beretts tillfälle att komma med synpunkter och erinringar över miljö- och hälsoskyddskontorets yttrande.

Yttrande hade inkommit dels 1999-12-13 med komplettering via fax 1999-12-14.

KO, verksamhetsansvarig påpekar skillnaderna i kraven på kommunen och honom som småföretagare. Han anser att hans verksamhet motarbetas. Han avvisar kraven då påståenden om eventuella markföroreningar är grundlösa. Han erbjuder sig att ta bort skrotet på fastigheten om ekonomisk kompensation erbjuds.

Justerare

Utdragsbestyrkande

MHN § 254, forts

BEDÖMNING

Lokaliseringen av en miljöfarlig verksamhet ska utgå från att ändamålet kan uppnås med minsta intrång och olägenhet för människors hälsa och miljön (miljöbalken 2 kap 4 §). För att en plats ska anses som lämplig krävs att valet av plats inte strider mot miljöbalkens mål eller de särskilda regler som anges i 3 och 4 kap miljöbalken. Enligt miljöbalkens 2 kap 3 § ska den som bedriver en verksamhet vidta skyddsåtgärder för att begränsa eller förebygga skador på miljön. Detta ska ske redan vid risk för miljöpåverkan.

Viktiga aspekter som avgör vilka skyddsåtgärder som behöver vidtas vid ett skrotupplag är bl.a. markens sårbarhet. Detta är speciellt viktigt på Gotland där det mesta av dricksvattnet tas från grundvattenmagasin. Gotlands sprickrika berggrund och de snabba grundvattentransporter som kan ske gör att grundvattenskyddet har en mycket hög prioritet. Lagring av skrot direkt på genomsläppliga jordar eller direkt på berggrund utan att vidta skyddsåtgärder är därför mycket olämpligt. Längre tids förvaring av skrot kommer att medföra utlakning av miljöstörande ämnen. Eftersom marken vid upplaget på fastigheten Dyple 1:29 består av ett tunt jordtäckte ovan berg finns risk för grundvattenförorening. Fastigheten ligger dessutom i anslutning till vattenskyddsområdet i Tofta. Någon direkt utlakning av förorenande ämnen från däckan bedöms inte ske i det korta perspektivet. På längre sikt kan påverkan på mark och grundvatten dock inte uteslutas.

Skrotupplaget ger ett mycket skräpigt intryck. Eftersom ingen skrotbehandling sker har upplaget fått mer karaktären av en deponi än ett skrotupplag. Däckupplaget är liksom skrotupplaget ett störande inslag i landskapsbilden. Skrotupplag bör normalt lokaliseras till platser med bra insynsskydd. Finns inga naturliga insynsskydd bör skyddsåtgärder i form av stabila staket, jordvallar eller liknande uppföras för att mildra det skräpiga intrycket ett upplag ger. Platsen läge och den omgivande terrängen gör det svårt att mildra den störande bild som upplaget utgör i landskapet. Företaget har hos byggnadsnämnden ansökt om tillstånd för upplag och byggnation av insynsskydd i form av staket längs stora vägen. Byggnadsnämnden har avslagit denna ansökan.

Enligt 26 kap 9 § miljöbalken får miljö- och hälsoskyddsnämnden meddela de förbud som behövs i ett enskilt fall för att miljöbalken samt föreskrifter, domar och andra beslut som har meddelats med stöd av balken ska efterlevas. Vid Skrotgården bedrivs skrotverksamhet vid en plats som inte är lämplig för skrothantering. Vidtagande av erforderliga skyddsåtgärder har ej vidtagits i den omfattning som rimligen kan krävas för att uppfylla miljöbalkens allmänna hänsynsregler.

Justerare

Utdragsbestyrkande

SAMMANTRÄDESPROTOKOLL

Sammanträdesdatum

1999-12-15

Miljö- och hälsoskyddsnämnden

MHN § 254, forts

Visserligen kontrolleras skrotet med avseende på olja men detta får inte anses som tillräckligt eftersom skrotupplaget har fått mer karaktären av en deponi än ett upplag av skrot som omsätts relativt snabbt. Även om åtgärder vidtas för att skydda grundvattnet så kvarstår det störande inslaget i landskapsbilden. Miljö- och hälsoskyddskontoret anser att platsvalet kräver att insynsskydd upprättas. Förutsättningarna för att mildra upplagets störande intryck saknas dock eftersom något insynsskydd inte får uppföras enligt beslut utifrån Plan- och bygglagen.

Sammanfattningsvis gör platsvalet och avsaknaden av tillräckliga skyddsåtgärder att verksamheten strider mot miljöbalkens allmänna hänsynsregler. Verksamheten bör därför förbjudas. Skrotet bör borttransporteras och marken återställas.

Eftersom en del av skrotet legat mer än 10 år är det svårt att besiktiga marken vid upplaget. Några synliga markföroreningar kunde inte konstateras vid besöket. Oljedropp från en tank uppmärksammades dock vid ett senare besök. Marken bör därför närmare undersökas. Detta bör ske efter det att skrotet är borttaget.

indu

Protokollsutdrag:

Skrotgården HB, Tofta (delg)

bevak: 000130, 000630

GOTLANDS
KOMMUNMiljö- och hälsoskyddsnämnden
621 81 VISBYGOTLANDS KOMMUN
Miljö- och hälsoskyddsnämnden

1999-12-28

DELGIVNINGSKVITTO

Datum

99/1222

Diarie nr

1586

MV

Ärende / Handling	Typ	Diarienum
Tofta Dyple 1:29		
Mhn § 254 beslut 99/1215 - Skrotgården HB		

SNABBA TRYCK AB, V

Detta kvitto skall sändas tillbaka till myndigheten snarast.
Postbefordran sker gratis om kvittot postas som det är.
Förfrågningar kan göras per telefon 26 93 82, 26 93 83.

Justerare